

POSTANOWIENIE

dnia 09 kwietnia 2018 rok

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Solka
Protokolant	sekretarz sądowy Tamara Oktaba

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku **A. K. (1), P. K. (1)**;

z udziałem uczestników: **M. K. (1), R. C., D. K., J. P. (1)**;

o wyrażenie zgody na wykonywanie prawa autorskiego do całości utworu;

postanawia:

I. zezwolić wnioskodawcom **A. K. (1) i P. K. (1)**, jako współautorom, na samodzielne wykonywanie autorskich praw majątkowych na polu eksploatacji – wykonania publiczne, do całości następujących utworów słowno-muzycznych:

1. (...)

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

2. "(...)" (*alternatywny tytuł: (...), (...)*)

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

3. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

4. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

5. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

6. **"(...)" (alternatywny tytuł: (...))**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

7. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

8. **" (...)" (alternatywny tytuł: "...")**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

9. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

10. **"(...)" (alternatywny tytuł: "...")**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

11. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

12. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

13. **"(...)(alternatywny tytuł: "...")**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (2), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

14. **(...)**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

15. **"(...)" (alternatywny tytuł: "(...))"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

16. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

17. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

18. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

19. **"(...)" (alternatywny tytuł: (...))**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1), P. K. (1)

20. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

21. **" (...)" (alternatywny tytuł: "(...))"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

22. **"(...)" (alternatywny tytuł: "(...))"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

23. **(...)**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

24. **"(...)"**

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

II. wnioskodawcy są uprawnieni do publicznego wykonywania utworów wymienionych w pkt.I postanowienia z towarzyszeniem wybranych przez siebie muzyków, z zastrzeżeniem, że utwory te będą wykonywane wyłącznie z zachowaniem ich oryginalnej (pierwotnej) stylistyki, określonej w ramach gatunku pop-rock oraz że nie będą wykonywane w celach reklamowych ani politycznych;

III. z tytułu publicznego wykonywania przez wnioskodawców **A. K. (1), P. K. (1)**, wymienionych w pkt.I postanowienia utworów słowno-muzycznych uczestnikom **M. K. (1), R. C., D. K., J. P. (1)**, przysługuje stosowne wynagrodzenie, płatne w terminach półrocznych do dnia 30 (trzydziestego) kwietnia każdego roku za II półrocze roku poprzedniego i do dnia 31 (trzydziestego pierwszego) października każdego roku za I półrocze roku bieżącego;

IV. w pozostałym zakresie wniosek oddalić;

V. zasądzić solidarnie od uczestników **M. K. (1), D. K.** solidarnie na rzecz wnioskodawców **A. K. (1) i P. K. (2)**, kwotę 614,00 (sześćset, czternaście) złotych kosztów postępowania, w tym kwotę 480,00 (czteryście osiemdziesiąt) złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.----

/-/ SSO Mariusz Solka

Sygn. akt III Ns 49/16

UZASADNIENIE

W dniu 12 lutego 2016 r. A. K. (1) i P. K. (3), reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, wnieśli o wyrażenie zgody na samodzielne wykonywanie zarówno przez każdego z wnioskodawców jak i przez każdego ze wskazanych jako uczestników - M. K. (1), R. C., D. K., J. P. (1), autorskich praw majątkowych do całości każdego z następujących utworów słowno-muzycznych:

1. (...)

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

2. "(...)" (alternatywny tytuł: (...), (...))

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

3. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

4. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

5. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

6. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)...")

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

7. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

8. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)")

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

9. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

10. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)")

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

11. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

12. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

13. ""(...)!" (alternatywny tytuł: "(...)")

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (2), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

14. (...)

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

15. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)")

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

16. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

17. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

18. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

19. "(...)" (alternatywny tytuł: (...))

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1), P. K. (1)

20. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

21. "(...)" (alternatywny tytuł: (...))

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

22. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)")

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

23. (...)

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

24. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

w ten sposób, że zarówno każdy z wnioskodawców jak i każdy z uczestników niezależnie od siebie, będą uprawnieni do publicznego wykonywania tych utworów, w tym z towarzyszeniem wybranych przez siebie muzyków. Wnioskodawcy wnieśli ponadto o nałożenie na uczestnika M. K. (1) obowiązku zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez wnioskodawców, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powyższego wnioskodawcy wskazali, że przez wiele lat współpracowali z uczestnikami w ramach zespołu muzycznego pod nazwą: (...), czego efektem było m.in. wspólne stworzenie przez nich 24 utworów słowno-muzycznych, wymienionych na wstępie wniosku. Wnioskodawcy dodali, że zarówno im jak i uczestnikom przysługują udziały po 15% w autorskich prawach majątkowych do wszystkich utworów, za wyjątkiem uczestnika M. K. (1), któremu przysługuje udział wynoszący 25% i okoliczność ta nie jest objęta sporem pomiędzy wnioskodawcami, a uczestnikami. Wnioskodawcy wyjaśnili, że pierwotnie powierzyli zarządzanie autorskimi prawami majątkowymi do utworów Stowarzyszeniu (...) na wszystkich polach eksploatacji, w tym w zakresie prawa do publicznego wykonywania. W 2015 r. uczestnik M. K. (1) ograniczył jednak zakres zarządu swoimi prawami poprzez wyłączenie z tego zarządu prawa do publicznego wykonywania wszystkich utworów stworzonych przez uczestnika, w tym tych objętych wnioskiem. Obecnie więc każda osoba, która zamierza publicznie wykonywać te utwory, musi uzyskać zgodę bezpośrednio od M. K. (1), co dotyczy także wnioskodawców. Wnioskodawcy twierdzili, że jako współautorzy nie mogą samodzielnie wykonywać spornych utworów publicznie bez zgody uczestnika M. K. (1), który tej zgody odmawia. Wnioskodawcy wskazali, że sami nie ograniczyli zakresu zarządzania przez Stowarzyszenie (...) swoimi prawami, M. K. (1) może więc w dalszym ciągu wykonywać utwory publicznie, na podstawie licencji udzielanych przez Stowarzyszenie (...), bez potrzeby ubiegania się o zgodę wnioskodawców. Powyższe zdaniem wnioskodawców w sposób oczywisty godzi w ich interesy, co czyni koniecznym rozstrzygnięcie przez Sąd o wykonywaniu autorskich praw majątkowych do całości utworów z uwzględnieniem interesów wszystkich współtwórców, stosownie do treści art. 9 ust. 3 zd. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (wniosek - k. 4-12).

W odpowiedzi na wniosek uczestnicy J. P. (1) i D. K., reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, wnieśli w dniu 01 lipca 2016 r. o jego oddalenie w całości, a nadto o zasądzenie od wnioskodawców na rzecz uczestników J. P. (1) oraz D. K. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W ocenie uczestników wniosek jest niezasadny, roszczenie wnioskodawców jest nieprecyzyjne, jest także pozbawione jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych. W ocenie uczestników z treści wniosku nie wynika kto ma być podmiotem wyrażającym przedmiotową zgodę, miałby ona obejmować także "wybranych przez siebie muzyków", którzy nie uczestniczą w tym postępowaniu. Uczestnicy powołali brzmienie art. 9 ust. 5 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podnosząc że odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy ar. 195-221 k.c. W sprawie - co przyznali sami wnioskodawcy, przysługują im udziały w wysokości 30%, tym samym nie mogą oni domagać się w świetle art. 199 k.c. rozstrzygnięcia przez Sąd w zakresie rozporządzania wspólnym prawem do utworów objętych wnioskiem - ich udziały nie spełniają wymogu co najmniej połowy wysokości udziałów w prawie do wskazanych utworów. Uczestnicy twierdzili, że wszystkie utwory zostały stworzone w ramach i dla zespołu (...), autorem wszystkich tekstów jest wyłącznie M. K. (1) (poza jedynym utworem), jest on również współtwórcą muzyki. Wkład twórczy M. K. (1) w procesie tworzenia przedmiotowych utworów jest więc zdecydowanie większy od wkładu wnioskodawców i w rzeczywistości wynosi 50%. Wszystkie wymienione utwory były wykonywane w ramach zespołu (...) i z tym zespołem są identyfikowane. Zespół (...) tworzą obecnie: M. K. (1), R. C., D. K., J. P. (1), a także nie będący uczestnikami niniejszego postępowania W. W. i M. K. (2) i skład ten stanowi trzon pierwotnego składu zespołu z 1984 r. M. K. (1) jest nie tylko założycielem i liderem zespołu, autorem prawie wszystkich tekstów, autorem większości muzyki, nazwy zespołu, logo zespołu, graficznej oprawy płyt zespołu, największych przebojów zespołu i kierownikiem artystycznym, ale również producentem płyt zespołu (...). W ocenie uczestników, wnioskodawcy nie dają gwarancji kontynuacji artystycznej zespołu (...), iż żądania są zatem bezzasadne (odpowiedź J. P. (1) oraz D. K. na wniosek - k. 66-70).

W polemice ze stanowiskiem uczestników J. P. (1) oraz D. K. wnioskodawcy podtrzymali dotychczasowe stanowisko, ponad które wskazali, że chybionym jest zarzut braku sformułowania od kogo oczekują wyrażenia zgody na wykonywanie praw do całości utworów, w świetle bowiem art. 9 ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, oczywistym jest, że zgoda ma zostać udzielona przez Sąd. Argument ponadto, że wskazani jako muzycy towarzyszący nie są uczestnikami niniejszego postępowania nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ muzycy ci nie byłiby adresatami zgody udzielonej przez Sąd zgodnie z treścią wniosku. Możliwość wykonywania tych utworów z towarzyszeniem innych muzyków jest uzasadniona charakterem utworów, które zostały stworzone dla zespołu składającego się z wokalisty, dwóch gitarzystów, basisty, klawiszowca, perkusisty i saksofonisty. Upoważnienie więc każdego z wnioskodawców i każdego z uczestników do wykonywania spornych utworów z towarzyszeniem wybranych przez siebie muzyków jest warunkiem koniecznym dla zapewnienia realnej szansy korzystania ze wspólnych utworów. Zdaniem wnioskodawców zarzut braku legitymacji czynnej po ich stronie należy uznać za chybiony - powołany przez uczestników art. 199 k.c. stoi w sprzeczności z dyspozycją art. 9 ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, nie ma tym samym zastosowania w niniejszej sprawie. Odnośnie zarzutu, że udziały M. K. (1) wynoszą w rzeczywistości 50%, wnioskodawcy wskazali, że udziały w prawach autorskich do spornych utworów zostały wskazane w treści wniosku złożonego do Stowarzyszenia (...), na podstawie złożonych przez autorów oświadczeń. Ponadto przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy Sąd powinien brać pod uwagę interesy wszystkich uczestników i wszystkich wnioskodawców, bez względu na wielkość udziałów przysługujących im w spornych prawach. Bez znaczenia pozostają także twierdzenia, że sporne utwory są jakoby identyfikowane z osobą M. K. (1). Regulacja art. 9 ust 3 ustawy stanowi o interesach wszystkich współtwórców, a nie tych spośród nich, z którymi utwory są identyfikowane. W ocenie wnioskodawców niezrozumiałym jest również zarzut braku gwarancji kontynuacji artystycznej, czy sugerowania rzekomo wiodącej roli M. K. (1) w zespole - artystyczny i komercyjny sukces utworów był również zasługą wnioskodawców jako ich współtwórców. Uczestnicy czerpią korzyści z pracy wnioskodawców wykonując sporne utwory, a jednocześnie uniemożliwiają czerpanie analogicznych korzyści wnioskodawcom. Postawa ta jest niezgodna nie tylko z przepisami prawa, ale także jest nie do pogodzenia z zasadami współżycia społecznego (pismo przygotowawcze wnioskodawców z dnia 02 września 2016 r. - k. 162-166).

W odpowiedzi na wniosek złożonej w dniu 20 października 2016 r. uczestnik M. K. (1), reprezentowany przez pełnomocnika reprezentującego uczestników J. P. (1) oraz D. K., przyłączył się do stanowiska J. P. (1) i D. K., wnosząc o oddalenie wniosku w całości oraz zasądzenie od wnioskodawców na rzecz uczestnika M. K. (1) kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ponad stanowisko dotychczas zajęte przez uczestników, uczestnik M. K. (1) podtrzymał zarzut nieprecyzyjnego sformułowania wniosku, podkreślając sprzeczność stanowiska wnioskodawców w tym względzie - skoro towarzyszący muzycy nie mają być adresatami zgody, nie mogą oni być również wskazani w petitem wniosku o wyrażenie zgody na wykonywanie prawa, jako podmioty, których zgoda ta ma dotyczyć. Uczestnik wskazał, że sporne utwory nie zostały stworzone dla jakiegokolwiek zespołu składającego się z wokalisty, gitarzysty, basisty i perkusisty, ale dla konkretnego zespołu - (...) i jedynie w ramach tego zespołu powinny być wykonywane. Dodatkowo uczestnik podniósł, że wnioskodawcy nie wykazali by przedmiotowe utwory miały charakter łączny, a nie połączony. Nie można więc zmuszać wyłącznego autora tekstów aby ktoś inny niż on decydował o korzystaniu z nich, w tym na polu eksploatacji wykonania publiczne. W pozostałym zakresie uczestnik powielił stanowisko wyrażone dotychczas przez pozostałych uczestników (odpowiedź na wniosek uczestnika M. K. (1) - k. 182-185).

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2016 r. Sąd skierował wnioskodawców i uczestników do mediacji (postanowienie z dnia 28 listopada 2016 r. - k. 194).

Przeprowadzona mediacja nie doprowadziła do zawarcia porozumienia pomiędzy stronami (informacja udzielona przez mediatora - k. 242; protokół z przebiegu mediacji z dnia 27 stycznia 2017 r. - k. 243; protokół z przebiegu mediacji z dnia 10 października 2017 r. - k. 244).

W dniu 20 października 2017 r. wnioskodawcy zmodyfikowali dotychczasowe stanowisko z pkt 1 wniosku w ten sposób, że wnieśli o zezwolenie wnioskodawcom jako współautorom na wykonywanie autorskich praw majątkowych do całości każdego z utworów słowno-muzycznych wskazanych w pierwotnym wniosku w ten sposób, że:

a) wnioskodawcy będą uprawnieni do publicznego wykonywania wymienionych utworów słowno-muzycznych, w tym również z towarzyszeniem wybranych przez siebie muzyków - z zastrzeżeniem, że utwory te będą wykonywane wyłącznie z zachowaniem ich oryginalnej (pierwotnej) stylistyki określonej przez ramy gatunku pop-rock oraz że nie będą wykonywane w celach reklamowych ani politycznych;

b) z tytułu publicznego wykonywania przez wnioskodawców wymienionych utworów słowno-muzycznych uczestnikom przysługiwać będzie stosowne wynagrodzenie;

c) uczestnicy, którzy powierzyli swoje autorskie prawa majątkowe w zakresie publicznych wykonań organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, otrzymywać będą wynagrodzenie określone w pkt b) powyżej za pośrednictwem takiej organizacji i zgodnie z przyjętymi w niej zasadami;

d) uczestnicy, którzy nie powierzyli swoich autorskich praw majątkowych w zakresie publicznych wykonań organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub wypowiedzieli takie powierzenie, otrzymywać będą wynagrodzenie określone w pkt b) powyżej bezpośrednio od wnioskodawców w terminach półrocznych: do dnia 30 kwietnia każdego roku za II półrocze roku poprzedniego i do dnia 31 października każdego roku za I półrocze roku bieżącego (pismo modyfikujące pierwotny wniosek - k. 262-266).

W dniu 20 listopada 2017 r. uczestnicy J. P. (1), D. K. i M. K. (1) wnieśli o oddalenie wniosku w całości, w tym również w wersji zmodyfikowanej oraz podtrzymali wniosek o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania. Uczestnicy zarzucili, że wnioskodawcy w dalszym ciągu nie wskazali, z jakimi określonymi z imienia i nazwiska muzykami zamierzają dokonać publicznego wykonania (publicznych wykonań), na jakich instrumentach, czy wykonanie ma nastąpić w ramach zespołu, a jeżeli tak to jakiego, w jakich okolicznościach ma nastąpić wykonanie, w tym gdzie oraz w jakiej dacie (okresie), czy wykonanie ma mieć charakter komercyjny, czy niekomercyjny, odpłatny czy nieodpłatny, czy ma być połączone z jakąkolwiek formą reklamy produktu, wydarzenia lub osoby, ile będzie wynosiło wynagrodzenie należne uczestnikom z tytułu publicznego wykonania przez wnioskodawców utworów objętych wnioskiem. W ocenie uczestników wnioskodawcy formułując wniosek w sposób ogólnikowy zamierzają uzyskać blankietowe zezwolenie w sposób daleko idący ograniczając majątkowe i osobiste uprawnienia uczestników jako współtwórców. Uczestnicy odwołali się do art. 16 ustawy prawo autorskie i prawa pokrewne podnosząc, że wyrażając za twórcę w drodze orzeczenia sądowego zgodę na korzystanie z utworu nie można pozbawiać twórcy prawa do bieżącej oceny czy utwór jest rzetelnie wykorzystywany, a do tego prowadziłyby blankietowa zgoda na "publiczne wykonania". Uczestnicy podkreślili, że twórca ma prawo odmówić zgody na konkretne korzystanie z utworu, jeżeli przemawia za tym jego słuszny interes, nawet jeżeli przeniósł prawa majątkowe na inne osoby. Umocowanie zastępcze współuprawnionego do utworu nie może pozbawiać pozostałych współuprawnionych do decydowania w sposobie rozporządzania utworem. Uczestnicy podkreślili, że w art. 9 ust. 3 na który powoływali się wnioskodawcy, jest mowa o prawach autorskich, a nie autorskich prawach majątkowych, a na prawa autorskie składają się równocześnie autorskie prawa osobiste i autorskie prawa majątkowe. Zdaniem uczestników do praw autorskich nie można stosować przepisów kodeksu cywilnego o współwłasności w częściach ułamkowych, gdyż w regulacjach poświęconych współwłasności rzeczy nie zostały uwzględnione kwestie dotyczące praw osobistych. Uczestnicy twierdzili, że niedopuszczalnym jest by orzeczenie w sposób nieprecyzyjny i ogólnikowy blankietowo umocowywało wnioskodawców do wszelkich publicznych wykonań utworów przez niesprecyzowaną, nieograniczoną liczbę osób, w nieokreślonym czasie. Uczestnicy podnieśli, że nie jest dla nich obojętnym kto, gdzie i w jaki sposób ma wykonać sporne utwory gdyż dotyczy to eksploatacji ich twórczości, przy czym należy odróżnić nienaruszalność treści i formy utworu od jego rzetelnego wykorzystania. Uczestnicy dodali, że pomiędzy stronami toczą się postępowania z powództwa wnioskodawców o zakazanie korzystania z nazwy (...), o odszkodowanie za korzystanie z nazwy (...), o wyrażenie zgody na wykonywanie utworów stworzonych w ramach i dla zespołu (...). Nie jest zaś rzetelnym wykorzystaniem utworu jego publiczne wykonanie pod szyldem zespołu (...), do którego prawa do nazwy są bezprawnie zawłaszczane przez wnioskodawców. Uczestnicy wyjaśnili, że są

silnie związani z nazwą zespołu (...) jak i z samym zespołem, a istnienie tych więzi powinno zostać uwzględnione przy ocenie zasadności i zakresu wniosku. W ich ocenie prawo do wyłącznego posługiwania się nazwą zespołu (...) należne jest uczestnikowi M. K. (1). W dalszej części uzasadnienia uczestnicy wymienili utwory, których wyłącznym twórcą tekstu i muzyki jest uczestnik M. K. (1) oraz utwory, których jest współtwórcą, z których część jest objęta wnioskiem w niniejszej sprawie. W tym kontekście odwołali się do brzmienia art. 17 ustawy Prawo autorskie, podnosząc, że wnioskodawcy eksploatują utwory autorstwa uczestnika M. K. (1) bez jego zgody i wbrew wyraźnemu zakazowi (uczestnicy wskazali konkretne wydarzenia, daty oraz utwory podczas których eksploatacja utworów miała miejsce), przy czym wnioskodawcy nigdy nie zwrócili się do M. K. (1) o uzyskanie zgody na te działania. Uczestnicy potwierdzili, że w dniu 30 września 2014 r. uczestnik M. K. (1) złożył w Stowarzyszeniu (...) oświadczenie o wypowiedzeniu powierzenia praw do zbiorowego zarządzania w zakresie pola eksploatacji wykonania publiczne, dokonywane w jakikolwiek sposób w jakimkolwiek miejscu, w tym zwłaszcza na żywo (ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2014 r.). Od dnia 01 stycznia 2015 r. Stowarzyszenie (...) nie reprezentuje więc uczestnika M. K. (1) w zakresie przysługujących mu autorskich praw majątkowych do jego utworów w zakresie pola eksploatacji - wykonania publiczne. Wnioskodawcy nigdy jednak nie zwracali się do uczestnika o uzyskanie stosownej zgody, a uczestnik takiej zgody nie udzielił. Uczestnicy podkreślili, że wnioskodawcy wielokrotnie wykorzystywali również utwory z repertuaru uczestnika M. K. (1) nie pytając go o zgodę. Uczestnicy powołali art. 5 k.c. zarzucając, że wnioskodawcy notorycznie i przez dłuższy czas naruszali prawa uczestnika, zarówno autorskie prawa osobiste jak i autorskie prawa majątkowe, co uzasadnia odmowę dochodzonego zastępczego zezwolenia jako niedającego rękojmi, że prawa uczestnika będą respektowane przy wykonywaniu. Uczestnicy zajęli stanowisko, że M. K. (1) nie zakazuje eksploatacji utworów, których jest współautorem, nie zgadza się jedynie na ich eksploatację w sposób nierzetelny, naruszający jego prawa, a przede wszystkim nie skonkretyzowany w sposób należyty (stanowisko uczestników - k. 272-285).

Do czasu zamknięcia rozprawy uczestnik R. C. nie zajął stanowiska w sprawie, uczestnik J. P. (1) zanegował stanowisko dotychczas wyrażone przez swojego pełnomocnika (protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 383-390).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 1984 r. z inicjatywy M. K. (1), P. K. (1) i D. K. powstał zespół muzyczny funkcjonujący pod nazwą (...). W 1987 r. do zespołu dołączył J. P. (1), R. C. oraz A. K. (1) i od tego momentu zespół zdecydował się występować pod nazwą (...). W 1989 r. ukazał się debiutancki album zespołu "(...)", który zdobył szereg nagród i wyróżnień. Kolejny album "(...)" wydany w 1990 r. przyniósł przeboje "(...)" i "(...)" i umocnił pozycję zespołu na polskiej scenie muzycznej. Muzyka wykonywana przez zespół kwalifikowana była do gatunku: pop-rock, a w powszechnym odczuciu, liderem zespołu był M. K. (1), który odpowiadał m.in. za projekty okładek płyt, reżyserował teledyski, jak również zajmował się produkcją płyt zespołu. W trakcie funkcjonowania zespołu powstały następujące utwory:

1. (...)

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

2. "(...)" (alternatywny tytuł: (...), (...))

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

3. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

4. "..."

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

5. "..."

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

6. "... (alternatywny tytuł: "...")"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

7. "..."

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

8. "... (alternatywny tytuł: "...")"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

9. "..."

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

10. "... (alternatywny tytuł: "...")"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

11. "..."

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

12. "..."

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

13. ""(...)! (alternatywny tytuł: "...")"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (2), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

14. (...)

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

15. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)")

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

16. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

17. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

18. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

19. "(...)" (alternatywny tytuł: (...))

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1), P. K. (1)

20. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

21. "(...)" (alternatywny tytuł: (...))

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

22. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)")

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

23. (...)

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

24. "(...)"

muzyka: R. C., D. K., A. K. (1), P. K. (1), J. P. (1), M. K. (1)

tekst: M. K. (1)

(wydruk repertuaru ze Stowarzyszenia (...) - k. 17-28; wydruk dyskografii zespołu - k. 75-81; kopie artykułów prasowych - k. 82-145, w tym w szczególności k.: 85; 86; 87; 100; 105; 108; 124; k. 125; k. 128; zeznania wnioskodawcy A. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 384-386; zeznania wnioskodawcy P. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 386-387; zeznania uczestnika M. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 387-389; zeznania uczestnika J. P. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 389).

Udziały w autorskich prawach majątkowych do powyższych utworów kształtują się następująco:

1. (...)

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

2. "(...)" (alternatywny tytuł: (...), (...))

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

3. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

4. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

5. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

6. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)...")

R. C. 15%

M. K. (1) 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 15%

7. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

8. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)")

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

9. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

10. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)")

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

11. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

12. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

13. ""(...)!" (alternatywny tytuł: "(...)"

R. C. 8,3%

D. K. 8,40%

A. K. (1) 8,30%

P. K. (1) 8,40%

J. P. (1) 8,30%

M. K. (1) 58,30%

14. (...)

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

15. "(...)" (alternatywny tytuł: "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

16. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

17. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

18. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

19. "(...)" (alternatywny tytuł: (...))

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

20. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

21. "(...)" (alternatywny tytuł: (...))

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

22. "(...)" (alternatywny tytuł: "(..."))

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

23. (...)

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

24. "(...)"

R. C. 15%

D. K. 15%

A. K. (1) 15%

P. K. (1) 15%

J. P. (1) 15%

M. K. (1) 25%

(wydruk repertuaru ze Stowarzyszenia (...) ze wskazaniem udziałów - k. 17-28).

Udziały muzyków w autorstwie utworów zostały określone na podstawie zgodnych oświadczeń wszystkich współtwórców. Pomiedzy stronami nigdy nie toczyło się postępowanie w przedmiocie określenia udziałów innych, niż wynikające ze złożonych oświadczeń (zeznania wnioskodawcy A. K. (1), protokół rozprawy z dnia 6 marca 2018 r. - k. 384-387; zeznania wnioskodawcy P. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 386-387; zeznania uczestnika M. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 387-389; zeznania uczestnika J. P. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 389).

Każdy ze współautorów powierzył zarządzanie autorskimi prawami majątkowymi do powyższych utworów Stowarzyszeniu (...) na wszystkich polach eksploatacji objętych jego działalnością, w tym z uwzględnieniem prawa do publicznych wykonywań. Taki sposób zarządzania powoduje, że wynagrodzenie uzyskiwane przez zespół m.in. z tytułu sprzedaży płyt czy organizacji koncertów przekazywane jest do (...), który następnie wypłaca tantiemy twórcom (zeznania wnioskodawcy A. K. (1), protokół rozprawy z dnia 6 marca 2018 r. - k. 384-387; zeznania wnioskodawcy P. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 386-387).

Od 2005 r. zespół gra w zmienionym składzie. Obecnie nazwy (...) używają równolegle dwa składy prowadzone przez byłych członków zespołu: zespół A. K. w składzie:

- A. K. (1): wokół
- P. K. (1): gitara basowa
- P. P.: saksofon
- P. D.: instrumenty klawiszowe
- T. B.: gitara
- Z. Z.: gitara
- M. K. (3): perkusja

przy czym w zależności od specyfiki wykonania, zdarza się, że do współpracy zapraszani są muzycy towarzyszący, w przypadku koncertów z orkiestrą symfoniczną, są to muzycy orkiestry,

oraz zespół M. K. w składzie:

- T. K.: wokół
- M. K. (1): gitara
- Ł. P.: gitara basowa
- R. C.: saksofon

- D. K.: perkusja

- W. W.: instrumenty klawiszowe

- okazjonalnie z zespołem M. K. występuje także J. P. (1)

(źródło: strony internetowe (...) oraz (...) zeznania wnioskodawcy A. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 384-387; zeznania wnioskodawcy P. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 386-387; zeznania uczestnika M. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 387-389; zeznania uczestnika J. P. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 389).

W 2008 r. pomiędzy były członkami rozpoczął się spór m.in. na tle prawa używania nazwy (...). Spór ten przeniósł się na drogę sądową i jak do tej pory nie zakończył się wydaniem orzeczenia zakazującego któremukolwiek z członków zespołu posługiwania się nazwą (...) (zeznania wnioskodawcy A. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 384-387; zeznania uczestnika M. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 387-389).

W dniu 30 września 2014 r. M. K. (1) złożył wobec Stowarzyszenia (...) oświadczenie o wypowiedzeniu powierzenia praw do zbiorowego zarządzania w zakresie pola eksploatacji wykonania publiczne, dokonywane w jakikolwiek sposób w jakimkolwiek miejscu, w tym zwłaszcza na żywo. Oświadczenie to wywoływało skutek na dzień 31 grudnia 2014 r. (oświadczenie M. K. (1) - k. 359; pismo z (...) k. 360).

Złożone oświadczenie dotyczyło wyłącznie pola eksploatacji publicznych wykonań (oświadczenie M. K. (1) - k. 355; zeznania uczestnika M. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 387-389; pismo z (...) k. 29-30, 360).

Poza uczestnikiem M. K. (1), żaden ze współautorów utworów nie złożył oświadczenia o wycofaniu zgody na zarządzanie prawami na jakichkolwiek polach eksploatacji (zeznania wnioskodawcy A. K. (1), protokół rozprawy z dnia 6 marca 2018 r. - k. 384-387; zeznania wnioskodawcy P. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 386-387; zeznania uczestnika J. P. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 389).

Wskutek złożonego przez uczestnika M. K. (1) oświadczenia, od dnia 01 stycznia 2015 r. licencję na wykonania publiczne utworów należy uzyskać bezpośrednio od autora (pismo z (...) k. 29-30).

Wnioskodawcy nie składali wobec M. K. (1) wniosku o wyrażenie zgody na publiczne wykonywanie spornych utworów (zeznania uczestnika M. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 387-389).

Sporne utwory wykonywane przez zespół w składzie uwzględniającym wnioskodawców są wykonywane w konwencji, w której powstały, z tym, że są wykonywane w różnych aranżacjach. Utwory nie są wykorzystywane do celów reklamowych czy politycznych. Miała miejsce sytuacja gdy jeden ze spornych utworów został wykonany w języku (...), jednak było to jednorazowe wykonanie na potrzeby festiwalu w Z.. Zespół nagrał również audiobook z przeznaczeniem wpływów z jego sprzedaży na cele charytatywne, do nagrania którego wykorzystano krótkie elementy utworów. Sporne utwory były również wykonywane podczas koncertu (...), który odbył się w dniu 05 listopada 2015 r. z udziałem orkiestry, a także były wykonywane w wersji akustycznej (zeznania wnioskodawcy A. K. (1), protokół rozprawy z dnia 6 marca 2018 r. - k. 384-387; zeznania wnioskodawcy P. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 386-387; informacja udzielona przez (...) w B. - k. 353; wykaz utworów słowno-muzycznych wykonanych podczas koncertu - k. 354; wydruk ze strony internetowej informujący o akustycznym koncercie zespołu (...) - k. 355; kopia okładki płyty słuchowiska "Królowa Ś. i siedmiu krasnoludków" z udziałem zespołu (...) w składzie uwzględniającym wnioskodawców - k. 368; wydruk informacji o koncercie symfonicznym - k. 369; wydruk informacji o koncercie akustycznym - k. 370; wydruk wiadomości e-mail zawierający ofertę koncertów zespołu (...): elektrycznie/akustycznie/symfonicznie - k. 371-372).

Zespół, w skład którego wchodzi uczestnicy postępowania, w tym M. K. (1) wykonuje utwory zespołu (...) publicznie i przy uczestnictwie różnych muzyków. Wnioskodawcy nigdy nie zabraniali uczestnikom tego rodzaju działalności

(zeznania wnioskodawcy A. K. (1), protokół rozprawy z dnia 6 marca 2018 r. - k. 384-387; zeznania wnioskodawcy P. K. (1), protokół rozprawy z dnia 26 marca 2018 r. - k. 386-387).

Stan faktyczny w powyższym kształcie został przez Sąd ustalony w oparciu o całokształt materiału dowodowego ujawnionego na potrzeby niniejszego postępowania, w tym przedłożoną do akt sprawy dokumentację, wydruki (art. 309 k.p.c.) oraz kopie archiwalnych materiałów prasowych. Prawdziwość przedłożonej dokumentacji nie była kwestionowana przez żadną ze stron, Sąd zaś nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

W sprawie Sąd dopuścił dowód z przesłuchania wnioskodawców i uczestników z ograniczeniem do przesłuchania obecnych na terminie rozprawy dniu 26 marca 2018 r. Zauważyć bowiem należy, że zarządzeniem z dnia 24 października 2017 r. na wyznaczony na dzień 26 marca 2018 r. termin rozprawy wezwano do osobistego stawiennictwa wnioskodawców oraz uczestników, pod rygorem pominięcia dowodu z ich zeznań (k. 247). Tymczasem w tym dniu stawili się: A. K. (1), P. K. (1), M. K. (1) i J. P. (1), natomiast nie stawili się R. C. i D. K. (k. 383), stąd też Sąd ograniczył się jedynie do przesłuchania obecnych wnioskodawców i uczestników na okoliczność współautorstwa w zakresie utworów wskazanych we wniosku, a także interesów uczestników w zakresie wykonywania tychże utworów (k. 384). W pozostałym zakresie, Sąd wniosek o przesłuchanie wnioskodawców i uczestników oddalił (k. 384). Teza dowodowa wskazana przez uczestników dotyczyła okoliczności związanych z historią zespołu (...) w szczególności historią powstania nazwy, autorstwem największych przebojów zespołu, historią utworów objętych niniejszym postępowaniem, autorstwem strategii rozwoju artystycznego zespołu, źródeł inspiracji i konsekwencji w zakresie doboru środków ekspresji twórczej, roli M. K. (1) w zakresie tworzenia strategii rozwoju zespołu oraz jego wiodącej roli w sprawach artystycznych i twórczych w zakresie muzyki i tekstów utworów, zarządzania karierą artystyczną zespołu, tworzenia opary graficznej płyt oraz stworzenia logo (...) (k 67 i k. 183).

Zważyć należało, że zgodnie z dyspozycją art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Pamiętając, że istotą przedmiotowego postępowania było wyrażenie zgody na wykonywanie autorskich praw majątkowych do utworów słowno-muzycznych, nie było okolicznością istotną z punktu widzenia rozstrzygnięcia ustalenie autora logo zespołu, czy historii powstania nazwy. Co zostanie kolejno omówione w dalszej części uzasadnienia, ani kwestia prawa do nazwy zespołu, ani także ewentualne ustalenie przez Sąd innych udziałów przysługujących twórcom, niż te wynikające ze zgodnego oświadczenia złożonego do (...), nie mogły być przedmiotem oceny Sądu w ramach niniejszego postępowania. W zakresie więc, w jakim uczestnicy wnioskowali o przeprowadzenie dowodu z ich zeznań na okoliczności niemające w sprawie istotnego znaczenia w rozumieniu art. 227 k.p.c., Sąd wniosek ten oddalił (pkt 3 postanowienia z dnia 26 marca 2018 r. - k. 384).

Z tożsamyh względów, Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka W. W., powołany przez uczestników na okoliczność więzi uczestników z zespołem (...) oraz utworami wykonywanymi przez zespół (k. 277 oraz k. 384). Tak bowiem zawnioskowany dowód, był irrelevantny z punktu widzenia istoty niniejszej sprawy.

Sąd oddalił ponadto wniosek uczestników o zobowiązanie pełnomocnika wnioskodawców do sprecyzowania wniosku oraz o określenie terminu na zajęcie stanowiska. W ocenie Sądu, wniosek ten nie znajdował w sprawie żadnego uzasadnienia - stanowisko strony wnioskującej zostało sformułowane w sposób wystarczający do dokonania jego oceny przez Sąd i wszelkie okoliczności istotne w sprawie, zostały już dostatecznie wyjaśnione. W tej sytuacji zobowiązanie stron do składania kolejnych pism przygotowawczych, prowadziłoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania i nie znajdowało w sprawie żadnego uzasadnienia.

Co się zaś tyczy oceny zeznań wnioskodawców: A. K. (1) i P. K. (1) oraz uczestników: M. K. (1) i J. P. (1), Sąd miał na względzie, iż ich interesy w toku postępowania kształtowały się sprzecznie, tym niemniej relacja przez nich przedstawiona co do kwestii istotnych była zbieżna i odpowiadała sobie. Co także istotne, ostatecznie uczestnik J. P. (1) zanegował dotychczas wyrażone przez swojego pełnomocnika stanowisko, *expressis verbis* uznając prawo wnioskodawców do wykonywania spornych utworów. To co różniło stanowiska stron postępowania tj. wnioskodawców i uczestnika M. K. (1), sprowadzało się w znacznej mierze do kwestii związanych z prawem wykonywania przez wnioskodawców spornych utworów oraz sposobem ich wykonywania przez wnioskodawców (a

więc czy zachowują odpowiednią stylistykę utworów), która to ocena leży w gestii Sądu orzekającego w niniejszej sprawie i zostanie kolejno dokonana.

Na marginesie wskazać należy, że złożona do akt kopia wniosku o zezwolenie do próby ugodowej nie miała w sprawie znaczenia, gdyż utwory wnioskiem objęte nie pokrywały się z tymi, których dotyczyło niniejsze postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na częściowe uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawcy A. K. (1) i P. K. (1) wnosili o zezwolenie wnioskodawcom jako współautorom na wykonywanie autorskich praw majątkowych do całości każdego z utworów słowno-muzycznych wskazanych we wniosku, w tym również z towarzyszeniem wybranych przez siebie muzyków - z zastrzeżeniem, że utwory te będą wykonywane wyłącznie z zachowaniem ich oryginalnej (pierwotnej) stylistyki określonej przez ramy gatunku pop-rock oraz że nie będą wykonywane w celach reklamowych ani politycznych i będą wykonywane za stosownym wynagrodzeniem należnym uczestnikom, wypłacanym bądź za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, bądź bezpośrednio od wnioskodawców w terminach półrocznych: do dnia 30 kwietnia każdego roku za II półrocze roku poprzedniego i do dnia 31 października każdego roku za I półrocze roku bieżącego. Podstawę żądań wnioskodawców stanowił przepis art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U.2017.880 t.j.; dalej także: ustawa; ustawa o prawie autorskim), wedle brzmienia którego do wykonywania prawa autorskiego do całości utworu potrzebna jest zgoda wszystkich współtwórców. W przypadku braku takiej zgody każdy ze współtwórców może żądać rozstrzygnięcia przez sąd, który orzeka uwzględniając interesy wszystkich współtwórców.

Ostatecznie, po dokonanej modyfikacji stanowiska przez uczestnika J. P. (1), jedynie uczestnicy M. K. (1) oraz D. K. kwestionowali zasadność wniosku, formułując w toku sprawy liczne zarzuty, które zostaną przez Sąd kolejno omówione. W pierwszej kolejności Sąd odniesie się do zarzutu podnoszącego brak legitymacji czynnej po stronie wnioskodawców, który uczestnicy uzasadnili tym, iż w świetle art. 9 ust. 5 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 199 k.c. wielkość przysługujących wnioskodawcom udziałów nie spełnia wymogu co najmniej połowy wysokości udziałów w prawie do objętych wnioskiem utworów, wniosek powinien więc zostać przez Sąd oddalony a limine.

Argumentacji tej jednak Sąd orzekający w sprawie, nie podzielił.

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 5 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, do autorskich praw majątkowych przysługujących współtwórcom stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego o współwłasności w częściach ułamkowych. W świetle zaś powołanego przez uczestników art. 199 k.c. do rozporządzania rzeczą wspólną oraz do innych czynności, które przekraczają zakres zwykłego zarządu, potrzebna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli. W braku takiej zgody współwłaściciele, których udziały wynoszą co najmniej połowę, mogą żądać rozstrzygnięcia przez sąd, który orzeknie mając na względzie cel zamierzonej czynności oraz interesy wszystkich współwłaścicieli.

Na wstępie rozważenia zasadności tak podniesionego zarzutu, należało przesądzić kwestię wysokości przysługujących wnioskodawcom oraz uczestnikom udziałów w prawach do utworów objętych wnioskiem, która była objęta sporem. Uczestnicy wywodzili bowiem, że udział M. K. (1) jest wyższy, niż ten wynikający z oświadczeń złożonych na potrzeby organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i wynosi de facto 50% z uwagi na jego wkład w działalność artystyczną zespołu.

Przy współautorstwie charakterystyczne jest to, że utwór jest dziełem będącym wynikiem wspólnego wkładu twórczego jego autorów. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 lipca 1972 r. (sygn. akt II CR 575/71) zważył, że każda współtwórczość zakłada czynny udział kilku osób w procesie twórczym, w wyniku którego powstaje wspólne dzieło stanowiące owoc działalności duchowej współtwórców. Jeżeli tak powstałe dzieło stanowi całość, w której bądź to nie można wyróżnić wkładu poszczególnych twórców, bądź też wkładu tego nie można bez szkody dla całości z tej

całości wyłączyć (tzn. gdy wkłady te nie stanowią odrębnych utworów), mamy do czynienia z wypadkiem, w którym - stosownie do przepisu art. 11 § 1 prawa autorskiego - prawo autorskie przysługuje współtwórcom łącznie.

Przepis art. 9 ust. 1 ustawy przewiduje, że współtwórcom przysługuje prawo autorskie wspólnie. Domniemywa się, że wielkości udziałów są równe. Każdy ze współtwórców może żądać określenia wielkości udziałów przez sąd, na podstawie wkładów pracy twórczej.

Jak słusznie podkreślono w doktrynie prawa, domniemane równej wielkości udziałów stwarza fikcję istnienia pewnego stanu faktycznego i prawnego, jakoby każdy ze współtwórców w jednakowym stopniu przyczynił się do powstania dzieła wspólnego i każdemu przysługuje taki sam udział w prawie autorskim do wspólnego dzieła. W praktyce prawdopodobnie takie sytuacje rzadko się zdarzają. Dlatego ustawodawca uregulował kwestię, posługując się domniemaniem. S. D. pisze, iż zgodnie z ogólną zasadą "obalenie domniemania prawnego jest w każdym przypadku dopuszczalne" (tenże, w: Komentarz do KC, Ks. I, 1999, s. 43). Nie ma przeszkód natury prawnej, by współtwórcy ustalili w drodze umowy między sobą inny podział udziałów w prawie do utworu. W braku konsensusu pozostaje rozstrzygnięcie sądowe. Przepis stanowi, że każdy ze współtwórców może żądać określenia wielkości udziałów przez sąd, na podstawie wkładów pracy twórczej. Obalenie domniemania równej wielkości udziałów może być dokonane na żądanie tylko ściśle wskazanych podmiotów, tj. samych współtwórców. Sąd dokonuje oceny, ustalając, w jakim stopniu wkłady pracy twórczej są w utworze zauważalne, jak kształtują wspólne dzieło. Wysiłek współtwórców podczas procesu powstawania wspólnego utworu ma tu mniejsze znaczenie (E. Ferenc-Szydelko (red.), Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2016, Síp Legalis).

W sprawie nie była objęta sporem okoliczność, iż pierwotnie członkowie zespołu (...) będący współautorami spornych utworów powierzyli wykonywanie przysługujących im autorskich praw majątkowych Stowarzyszeniu (...) na wszystkich polach eksploatacji objętych działalnością zespołu, w tym w zakresie prawa do publicznego wykonywania. Takie rozwiązanie obligowało do złożenia oświadczeń współtwórców co do przysługujących im udziałów we wspólnym dziele i nie ulegało wątpliwości, iż procedura ta została w sprawie wyczerpana. Stowarzyszenie (...) wymaga, by współautorzy określili w procentach swój udział w utworze. Tantiemy z tytułu wykorzystania utworu są dzielone w proporcjach zgodnych z oświadczeniem autorów. Oświadczenie to może być następnie zmienione wyłącznie orzeczeniem sądu. (...) nie ma kompetencji do określania wkładów poszczególnych autorów w utworze i jeżeli nie złożono oświadczenia, przyjmuje się, że udziały za daną warstwę utworu są równe (informacja umieszczona na stronie internetowej (...))

Do akt sprawy przedłożono niekwestionowane przez uczestników zestawienie repertuaru udziałowca A. K. (1) pochodzące ze Stowarzyszenia (...), które potwierdzało, że co do zasady udziały w autorskich prawach majątkowych przysługujące wnioskodawcom oraz uczestnikom wynosiły po 15%, za wyjątkiem uczestnika M. K. (1), któremu przysługują udziały wynoszące 25%. Na szczególne podkreślenie zasługuje, że przesłuchani w sprawie wnioskodawcy oraz uczestnicy: M. K. (1) i J. P. (1) *expressis verbis* potwierdzili, że złożone w tej mierze oświadczenia były zgodne oraz nigdy nie toczyło się postępowanie w przedmiocie ustalenia udziałów w innych wysokościach, niż te wynikające ze złożonych oświadczeń.

Zważyć należało, że przedmiotem niniejszego postępowania było wyrażenie zgody na samodzielnie wykonywanie spornych utworów (art. 9 ust. 3 ustawy), nie zaś określenie wielkości udziałów (art. 9 ust. 1 ustawy). Sąd nie był więc władny w ramach przedmiotowego postępowania kwestionować zgodnych oświadczeń współtwórców utworów, gdyż nie to było istotną sprawą. W tej sytuacji za wiążące Sąd uznał udziały współtwórców w spornych utworach wynikające z ich zgodnych oświadczeń, które potwierdzały, że wnioskodawcom przysługują łączne udziały w wymiarze 30%. Nie zmienia to jednak faktu, iż zarzut uczestników podnoszący brak legitymacji do zainicjowania niniejszego postępowania w świetle art. 199 k.c., okazał się chybiony.

Tutejszy Sąd orzekający stoi na stanowisku, iż przepis art. 199 k.c. jako norma ogólna nie znajduje zastosowania na gruncie przedmiotowej sprawy. Co już wspomniano wyżej, dyspozycja art. 9 ust. 5 ustawy przewiduje

odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu cywilnego o współwłasności w częściach ułamkowych do autorskich praw majątkowych przysługujących współtwórcom.

Stosownie do ogólnie przyjętego w orzecznictwie i w doktrynie pojmowania zasad „odpowiedniego” stosowania przepisów, Sąd Najwyższy słusznie podkreślił, że niektóre z nich znajdują zastosowanie wprost, bez żadnych modyfikacji i zabiegów adaptacyjnych, inne tylko pośrednio, a więc z uwzględnieniem konstrukcji, istoty i odrębności postępowania, w którym znajdują zastosowanie, a jeszcze inne w ogóle nie będą mogły być wykorzystane. Stosowanie „odpowiednie” oznacza w szczególności niezbędną adaptację (i ewentualnie zmianę niektórych elementów) normy do zasadniczych celów i form danego postępowania, jak również pełne uwzględnienie charakteru i celu danego postępowania oraz wynikających stąd różnic w stosunku do uregulowań, które mają być zastosowane (zob. np. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 15 września 1995 r., III CZP 110/95, OSNC 1995, z. 12, poz. 177; tak: Sąd Najwyższy w postanowieniu 19 kwietnia 2012 r., IV CZ 153/11, Sip Legalis).

Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych przewiduje szczególną regulację w stosunku do dyspozycji art. 199 k.c. a mianowicie, że każdy ze współtwórców może żądać rozstrzygnięcia przez sąd w przypadku braku zgody na wykonywanie prawa autorskiego do całości utworu. Skoro przepis ten wyraźnie upoważnia każdego ze współtwórców do wystąpienia na drogę sądową w celu uzyskania takiej zgody, rzecz jasna wysokość udziałów wnioskodawców bezsprzecznie wynosząca 30%, nie miała wpływu na ocenę możliwości zainicjowania przez nich niniejszego postępowania.

Przechodząc do dalszych rozważań, wskazać należy, że uczestnicy zarzucali również, iż sporne utwory zostały stworzone w ramach i dla zespołu (...) i z tym zespołem są identyfikowane, nie mogą więc być wykonywane bez udziału uczestników postępowania, w tym w szczególności M. K. (1).

Z wiedzy posiadanej przez Sąd z urzędu wynika, iż pomiędzy byłymi członkami zespołu toczą się liczne procesy sądowe w tym m.in. w przedmiocie prawa do posługiwania się nazwą (...). W sprawie toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. III C 86/09 Sąd oddalił powództwo D. K. skierowane przeciwko A. K. (1) oraz P. K. (1) o ochronę dóbr osobistych, w którym powód domagał się zakazania pozwanym używania prawa do nazwy (...) bez jego zgody. Wniesiona przez powoda apelacja od wyroku została przez Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalona na mocy wyroku z dnia 30 kwietnia 2014 r. (VI ACa 1304/13). Sąd Apelacyjny w pisemnym uzasadnieniu podkreślił, że "prawo do nazwy zespołu przysługuje każdemu z jego członków. W szczególności zaś żaden z członków zespołu nie ma uprawnienia do wyłącznego posługiwania się nazwą zespołu, a tym samym możliwości zakazania korzystania z tego prawa pozostałym członkom zespołu. Trafnie przy tym w przywołanym wyroku z dnia 30 maja 1988 r. Sąd Najwyższy wskazał na dwie szczególne sytuacje, w których wyłączność do nazwy zespołu może przysługiwać tylko jednemu z jego członków, bądź niektórym z nich. Pierwsza sytuacja występuje wówczas, gdy nazwa zespołu wiąże się treściowo z nazwiskiem jednego lub kilku członków zespołu, stanowi pochodną ich nazwisk. Sytuacja druga ma miejsce natomiast wówczas, gdy chodzi o zespół utworzony, nazwany i kierowany przez jednego z jego członków w sposób tak wyraźny i oczywisty, iż uchodzi za zespół tej osoby. Żadna z tych dwóch okoliczności nie zachodzi w tej sprawie. W efekcie nie można uznać, że powodowi przysługuje wyłączne prawo do korzystania z nazwy (...) i tym samym odpowiadające mu uprawnienie do zakazania innym członkom zespołu (...) – pozwanym A. K. (1) i P. K. (1) – korzystania z tej nazwy, to jest prowadzenia dalszej działalności artystycznej pod nazwą (...).

Analogicznie jak w przypadku określenia udziałów uczestników innych niż te, wynikające ze zgodnych oświadczeń, Sąd w niniejszym postępowaniu nie był władny oceniać czy rozstrzygać, komu przysługuje prawo do posługiwania się nazwą (...). Nie był więc trafny argument, że objęte wnioskiem utwory zostały stworzone dla zespołu (...) i są z tym zespołem identyfikowane, a skoro w zespole tym nie występują uczestnicy, zgoda taka nie może być wydana. Przepis art. 9 wyraźnie stanowi, że każdy ze współtwórców może wykonywać prawo autorskie do swojej części utworu mającej samodzielne znaczenie, bez uszczerbku dla praw pozostałych współtwórców (ust. 2), a do wykonywania prawa autorskiego do całości utworu potrzebna jest zgoda wszystkich współtwórców (ust. 3) i w żadnym wypadku prawo to nie zostało ograniczone przesłanką identyfikowania utworu z konkretnym zespołem. Sąd zważył, że zarówno wnioskodawcy jak i uczestnicy mają prawo w pełni korzystać ze swych autorskich praw majątkowych do spornych

utworów, w tym także w zakresie pola eksploatacji wykonania publiczne. Brak jest także podstaw by usankcjonować nadużycie uprawnień przysługującym jednym współtwórcom, kosztem praw innych. Co zostało w sprawie ustalone, zarówno wnioskodawcy jak i uczestnicy są współautorami utworów ujętych we wniosku, każdy z nich legitymuje się więc prawem do korzystania z przysługujących im praw w sposób pełny, tak jednak by nie naruszać praw innych. Brak jest przy tym uzasadnienia do bezpodstawnego pozbawiania przez uczestników prawa wnioskodawców do korzystania z utworów słowno-muzycznych, co do których przysługują im autorskie prawa majątkowe. W sprawie doszło bowiem do sytuacji, iż pierwotnie udzielona przez wszystkich członków zespołu (...) zgoda na powierzenie zarządzania autorskimi prawami majątkowymi Stowarzyszeniu (...), na wszystkich polach eksploatacji, została we wrześniu 2014 r. wycofana przez uczestnika M. K. (1) na polu eksploatacji wykonania publiczne. Odniosło to ten skutek, iż wobec braku złożenia analogicznych oświadczeń przez pozostałych byłych członków zespołu, zespół w którym występuje M. K. (1) zachował prawo do wykonywania spornych utworów (o stosowną licencję na uzyskanie takiej zgody należy wystąpić do (...)), co nie jest skorelowane z takim samym uprawnieniem po stronie zespołu, w którym występuje A. K. (1), gdyż ten aby móc bez przeszkód wykonywać utwory, musiałby - z uwagi na złożone przez uczestnika oświadczenie, uzyskać zgodę bezpośrednio od niego, co w świetle wieloletniego i głębokiego konfliktu pomiędzy nimi jest wysoce nieprawdopodobne.

Uczestnicy zarzucali, że z uwagi na dotychczas ujawnione zachowania wnioskodawców istnieje ryzyko braku gwarancji kontynuacji artystycznej zespołu (...), postulowali również niezbędność "nadzoru artystycznego" nad wykonaniami spornych utworów przez wnioskodawców.

Zgodnie z treścią art. 16 ustawy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, autorskie prawa osobiste chronią nieograniczoną w czasie i niepodlegającą zrzeczeniu się lub zbyciu więź twórcy z utworem, a w szczególności prawo do 1) autorstwa utworu; 2) oznaczenia utworu swoim nazwiskiem lub pseudonimem albo do udostępniania go anonimowo; 3) nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania; 4) decydowania o pierwszym udostępnieniu utworu publiczności; 5) nadzoru nad sposobem korzystania z utworu.

Sąd Najwyższy w wyroku 21 marca 2014 r. (sygn. akt IV CSK 407/13) zważył, że prawo do nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania - integralności utworu (art. 16 pkt 3 PrAut) zapewnia twórcy prawo decydowania o treści i formie utworu. Może ono podlegać ograniczeniom, ale w sytuacji, w której kontrahent uzyskał prawa majątkowe i ze względu na jego interesy. Do naruszenia tego prawa dochodzi wówczas, gdy zostaje naruszona więź pomiędzy twórcą a utworem wskutek dokonania przez sprawcę naruszenia zmian utworu, pominięcia jego części, wprowadzenia dodatków lub uzupełnień, zmiany utworów muzycznych stanowiących część widowiska muzyczno - tanecznego albo gdy następuje jego nierzetelne, niedbałe wykonanie. Oznacza to, że nie każda zmiana stanowi naruszenie i dozwolone są drobne zmiany treści lub formy zmiany odnoszące się do elementów utworu, nie naruszające wspomnianej więzi. Z prawem tym łączy się prawo do nadzoru nad sposobem korzystania z utworu (art. 16 pkt 5 PrAut).

Prawo zaś do nadzoru nad sposobem korzystania z utworu wypływa z prawa do nienaruszalności treści i formy utworu i łączy się z prawem do jego rzetelnego wykorzystania. Treść art. 16 pkt 5 PrAut znajduje pewne rozwinięcie w art. 49 ust. 1 oraz w art. 60. Artykuł 49 ust. 1 PrAut stanowi, że jeżeli w umowie nie określono sposobu korzystania z utworu, sposób ten powinien być zgodny z charakterem i przeznaczeniem utworu oraz przyjętymi zwyczajami. Regulacja ta jest w istocie pojemną klauzulą generalną, służącą jako podstawa prawna dochodzenia roszczeń w przypadku, gdy sprecyzowane zarzuty o naruszenie autorskich praw osobistych nie znajdują oparcia w prawach wymienionych w art. 16 PrAut. Jest wysoce ocenne, co oznacza pojęcie zgodności z charakterem utworu i zgodności z przeznaczeniem utworu. Również termin "przyjęte zwyczaje" jest niejednoznaczny i zmienny w treści (E. Ferenc-Szydło (red.), Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2016, Sip Legalis).

Sąd nie miał wątpliwości, iż w przeszłości zdarzały się sytuacje, w których m.in. sporne utwory wykonywane były przez zespół A. K. w sposób zmodyfikowany w porównaniu z oryginalną ich wersją (wykonanie w języku (...), wykonania na potrzeby audiobooka, w których wykorzystano fragmenty utworów).

Artykuł 2 ust. 1 ustawy przewiduje, że opracowanie cudzego utworu, w szczególności tłumaczenie, przeróbka, adaptacja, jest przedmiotem prawa autorskiego bez uszczerbku dla prawa do utworu pierwotnego.

W doktrynie prawa autorskiego utwory chronione dzieli się na utwory samoistne i niesamoistne. W przypadku tych pierwszych źródłem, z którego czerpie twórca, jest on sam, jego wyobrażenia, przeżycia, wyobrażenia, analiza rzeczywistości czy obserwacje innych ludzi. Natomiast w przypadku utworów niesamoistnych odniesieniem jest inny, wcześniejszy utwór, który stanowi podstawę do opracowania, adaptacji czy przeróbki lub też stanowi źródło zapożyczeń, które w całości lub fragmentach umieszcza się w nowym utworze. Z punktu widzenia przysługiwania praw autorskich, nie ma różnicy między tymi kategoriami utworów – prawo autorskie powstaje na rzecz twórcy, zatem osoby fizycznej, która utwór stworzyła, niezależnie od tego, kim ona jest (wiek, wykształcenie, zdolność do czynności prawnych, obywatelstwo itd.). Jeśli natomiast chodzi o wykonywanie prawa autorskiego, to do rozpowszechniania utworu niesamoistnego potrzebna jest zgoda twórcy utworu pierwotnego, macierzystego. Jeśli ten zgody nie wyraził lub ją cofnął, rozpowszechnienie utworu niesamoistnego naruszy prawo do integralności utworu, a w przypadku, gdy rozpowszechnianie było odpłatne, możliwe jest także naruszenie autorskich praw majątkowych (wyrządzenie szkody). Uzasadnieniem dla przyjętego rozwiązania jest nienaruszalność więzi, która istnieje między twórcą utworu pierwotnego a jego dziełem i jest podstawą założeń ochrony prawnoautorskiej. Każda nieautoryzowana ingerencja w utwór chroniony polegająca na przejęciu postaci, kontynuowaniu losów bohaterów, umieszczeniu własnej akcji w cudzym świecie literackim a fragmentacji, zmiksowaniu, posklejaniu itd. także jest traktowana jako naruszenie, zaburzenie tej wyjątkowej więzi, dzięki której utwór powstał (indywidualne piętno twórcze) (P. Ślęzak, Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, Warszawa 2017, Sip Legalis).

Rozporządzanie i korzystanie z opracowania zależy od zezwolenia twórcy utworu pierwotnego i jest to tzw. prawo zależne. W ocenie Sądu, wszelkie dokonane przez wnioskodawców zmiany w wykonaniach utworów (tłumaczenia, użycie fragmentów tekstów czy wykonania symfoniczne) należy traktować właśnie w kategorii utworów zależnych i ich wykonywanie w takiej formie nie jest przedmiotem niniejszego postępowania.

Słusznie zauważono w doktrynie, że mimo iż ustawa wyraźnie tego nie zastrzega, trzeba przyjąć, że wspólność prawa odnosi się tylko do praw o charakterze majątkowym, nie rozciąga się zaś na prawa o charakterze osobistym – i to obojętnie, czy są one wykonywane przez współtwórców, czy przez inne podmioty do tego uprawnione (art. 78 ust. 3) (B. J. (red.), M. R. (red.), Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, wyd. V, Sip Lex; tak też D. Flisak, który podkreślił, że wspólność prawa dotyczy wyłącznie majątkowych praw autorskich - F. D. (red.), Prawo autorskie i prawa pokrewne. Komentarz, Sip Lex).

Sąd podziela ocenę dokonaną w tej mierze przez Sąd Okręgowy w analogicznej, toczącej się pomiędzy stronami sprawie, iż przepis ten (art. 9 ustawy) uprawnia sąd wyłącznie do rozstrzygnięcia o sposobie wykonywania przez współautora przysługujących mu autorskich praw majątkowych. Rozstrzygnięcie zapadłe na podstawie wskazanego przepisu ma zatem jedynie to znaczenie, że w zakresie określonym w jego sentencji korzystanie z całości utworu nie będzie stanowiło naruszenia autorskich praw majątkowych pozostałych współautorów. Rozstrzygnięcie oparte na tym przepisie w ogóle nie dotyczy wykonywania autorskich praw osobistych. W szczególności nie przesądza, że wykonywanie wspólnych utworów nigdy nie naruszy autorskich praw osobistych pozostałych współtwórców. Żądanie wniosku dotyczyło wyłącznie wyrażenia zgody na wykonywanie przez wnioskodawcę autorskich praw majątkowych do przedmiotowych utworów. Uwzględnienie wniosku w żaden sposób zatem nie legitymizuje ewentualnych naruszeń autorskich praw osobistych uczestnika, których wnioskodawca mógłby się teoretycznie dopuścić (sygn. akt III Ns 55/16, k. 225-237verte).

Wniosek z powyższego jest taki, że w przypadku stwierdzenia przez uczestnika nieakceptowanej przez niego ingerencji wnioskodawców w utwory, których uczestnik jest współtwórcą, będzie on uprawniony do wystąpienia na drogę sądową w celu uzyskania ochrony przysługujących mu autorskich praw osobistych.

Uczestnicy podnosili również, że nie jest dopuszczalną sytuacją, w której orzeczenie zapadłe w sprawie blankietowo umocowywałoby wnioskodawców do wszelkich publicznych wykonań utworów przez niesprecyzowaną, nieograniczoną liczbę osób, w nieokreślonym czasie.

Do kwestii skutków, jakie związane byłyby z niewłaściwym czy modyfikowanym odtwarzaniem utworów przez wnioskodawców, Sąd odniósł się powyżej. Co się zaś tyczy zarzutu braku precyzyjnego wskazania muzyków, z udziałem których utwory te miałyby być wykonywane, był to argument dla Sądu niezrozumiały. Przede wszystkim należy zauważyć, że utwory te zostały przygotowane w taki sposób, że ich wykonanie zgodnie zamysłem autorskim uwzględniało wykonanie z towarzyszeniem muzyków tj. zespołu składającego się z wokalisty, dwóch gitarzystów, basisty, klawiszowca, perkusisty i saksofonisty. Biorąc pod uwagę, iż w pierwotnym składzie zespołu nastąpił rozłam (zespół podzielił się de facto na dwie grupy) nie jest możliwe właściwe wykonanie utworów bez udziału innych muzyków i to zarówno przez zespół A. K., jak i zespół M. K..

Faktem powszechnie znanym jest to, że zarówno wnioskodawcy jak i uczestnicy są muzykami z wieloletnim doświadczeniem scenicznym, są artystami i w sposób zawodowy trudnią się działalnością artystyczną. Jak zresztą zeznał sam uczestnik M. K. (1) "wnioskodawców można określić jako artystów". Sąd nie widzi możliwości narzucania wnioskodawcom, w akompaniamencie jakich muzyków towarzyszących powinni wykonywać sporne utwory, co w istocie sprowadzałoby się do ograniczenia wolności artystycznej wnioskodawców czy nawet mogłoby uniemożliwiać im wykonywanie tych utworów. Przykład zespołu (...) pokazuje, iż składy osobowe zespołów nawet tak znanych i popularnych, nie są trwałe i podlegają z tych lub innych względów zmianie na przestrzeni lat. Wprowadzenie do sentencji orzeczenia ograniczenia do możliwości wykonywania utworów przy akompaniamencie ściśle wskazanych z imienia i nazwiska muzyków, byłoby nieuzasadnioną ingerencją w działalność artystyczną zespołu A. K. i P. K. (1), a przede wszystkim ograniczało w sposób nieuprawniony ich wolność do swobodnego decydowania, z jakimi muzykami tworzyć będą ów zespół. Co już wskazano, wnioskodawcy są artystami czego nie negował także uczestnik, nie sposób więc domniemywać, że do wspólnych wykonań zdecydują się zaprosić muzyków, którzy nie sprostają dotychczasowym standardom, z których zespół (...) jest znany. Zauważyć też należy, że zgodnie z art. 5 k.c. nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Sąd stoi na stanowisku, że istotą praw autorskich jest zapewnienie ochrony twórcy, jak również zabezpieczenie mu możliwości czerpania korzyści z własnej twórczości. Działania podejmowane przez uczestników, ograniczające wnioskodawcom możliwość czerpania korzyści z ich własnej twórczości przy jednoczesnym czerpaniu takich korzyści z pracy wnioskodawców, musiało zostać ocenione jako nadużycie prawa przez uczestników i nie mogło w tej sytuacji korzystać z ochrony.

W tym kontekście dodać należy, że w ocenie uczestników nierzetelność wykorzystania utworu polegała na publicznym wykonywaniu ich pod szyldem (...), które to prawo do nazwy jest bezprawnie zawłaszczone przez wnioskodawców. Uczestnicy podnosili, że biorąc pod uwagę rolę M. K. (1) w zespole, a także jego wpływ na ukształtowanie charakterystycznego brzmienia czy walorów twórczych i artystycznych, nie może budzić wątpliwości, że prawo do wyłącznego posługiwania się nazwą zespołu (...) należne jest uczestnikowi M. K. (1).

Sąd zważył, że faktyczną przyczyną wycofania zgody na publiczne wykonania spornych utworów, była chęć utrudnienia publicznego ich wykonywania przez zespół A. K.. Zeznając w sprawie M. K. (1) potwierdził, że w jego ocenie wnioskodawcy mają prawo wykonywać utwory, ale nie pod nazwą (...). Uczestnik nie widział problemu w tym, że wnioskodawcy mogą w dalszym ciągu korzystać z utworów na wszelkich innych polach eksploatacji (m.in. zwielokrotnianie, nadawanie, reemisja), a brak jego akceptacji łączył się z publicznym wykonywaniem utworów pod szyldem (...), na tle czego pomiędzy stronami zarysował się konflikt. Do czego Sąd odniósł się na wcześniejszym etapie uzasadnienia, kwestia wyłącznego uprawnienia do posługiwania się nazwą zespołu została już prawomocnie rozstrzygnięta w ten sposób, że każdy z członków zespołu mógł się nią posługiwać i żaden z artystów nie ma wyłącznego

prawa do posługiwania się tą nazwą. Ograniczanie więc współtwórców w prawie do korzystania z ich dzieła jedynie z uwagi na zaistniałą pomiędzy nimi sytuację konfliktową, nie może korzystać z ochrony Sądu.

W tym zakresie więc, Sąd nie podzielił stanowiska uczestników.

Uczestnicy zarzucali również, że wnioskodawcy nie wykazali czy przedmiotowe utwory mają charakter łączny, a nie połączony. Skoro uczestnik M. K. (1) jest wyłącznym autorem tekstów utworów objętych wnioskiem (jednego z utworów jest współautorem), nie można go zmuszać aby ktoś inny niż on decydował o korzystaniu z nich, w tym na polu eksploatacji wykonania publiczne.

Zgodnie z brzmieniem art. 10 ustawy jeżeli twórcy połączyli swoje odrębne utwory w celu wspólnego rozpowszechniania, każdy z nich może żądać od pozostałych twórców udzielenia zezwolenia na rozpowszechnianie tak powstałej całości, chyba że istnieje słuszna podstawa odmowy, a umowa nie stanowi inaczej. Przepisy art. 9 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Utwory połączone nie są utworami współautorskimi (wspólnymi). Podstawowa różnica polega na tym, że o ile utwór wspólny jest rezultatem współtwórczości, na który składają się wkłady poszczególnych współtwórców, a współtwórcom przysługuje niepodzielnie (wspólnie) jedno prawo autorskie (art. 9 PrAut), o tyle w przypadku uregulowanym w art. 10 PrAut chodzi o połączenie dwóch lub więcej odrębnych utworów, do których każdemu z twórców przysługuje jego własne prawo autorskie. Całość, o której mowa w art. 10 PrAut, powstała w wyniku połączenia, nie stanowi odrębnego przedmiotu prawa autorskiego, lecz sumę połączonych utworów, będących przedmiotem własnych praw autorskich każdego z twórców (Komentarz do ustawy Prawo autorskie i prawa pokrewne, Art. 10 SPP T. 13 red. Barta 2017, wyd. 4, Sip Legalis).

Zgodnie z zasadami współpracy ze Stowarzyszeniem (...), skutkiem zgłoszenia utworu jako współautorskiego jest wypłata tantiem dla wszystkich współautorów.

Zgłoszenie utworu jako połączonego powoduje wypłatę tantiem dla wszystkich współautorów, ale każdy ze współautorów może dodatkowo zgłosić swoją część jako samoistny utwór i wtedy tantiemy będą także wypłacone za eksploatację tej samodzielnej części jego autorowi – jeżeli taka będzie miała miejsce.

Zeznając w sprawie, uczestnik M. K. (1) potwierdził, że "te utwory są zgłaszane różnie, myślę, że łącznie". W sprawie ujawniono, że utwory powstawały na próbach. W związku z intensywnością prób i w związku ze zgłoszeniem do (...) muzycy zgodnie uznali, że każdy miał wkład w tworzenie kompozycji i w taki też sposób zostały ustalone poszczególne udziały przysługujące członkom zespołu, co wynikało z zeznań P. K. (1), a także samego M. K. (1). Zeznał on bowiem, że zostało złożone zgodne oświadczenie w (...) odnośnie współautorstwa tych utworów i udziałów, co nie było kwestionowane. Uczestnik wskazał również, że jego udział został określony inaczej i to było jego ustępstwo na rzecz kolegów.

Żaden przeprowadzony w sprawie dowód nie potwierdzał, że utwory zostały zgłoszone jako połączone, a nie łączne, w świetle czego brak było podstaw by uznać słuszność tak zgłaszanego zarzutu.

W konsekwencji powyższego Sąd ocenił, iż zasadność wniosku została w sprawie dowiedziona, a stanowisko uczestników niniejszego postępowania nie mogło skutecznie oceny takiej podważyć. Sąd zezwolił więc wnioskodawcom A. K. (1) i P. K. (1) jako współautorom na samodzielne wykonywanie autorskich praw majątkowych na polu eksploatacji - wykonania publiczne w całości co do utworów słowno-muzycznych objętych wnioskiem (pkt I postanowienia) wraz z zastrzeżeniem, co do ich wykonywania wyłącznie z zachowaniem oryginalnej (pierwotnej) stylistyki, określonej w ramach gatunku pop-rock oraz że nie będą wykonywane w celach reklamowych ani politycznych (pkt II).

Sąd uznał za uzasadnione przychylenie się do wniosku w tej części, w jakiej wnioskodawcy wnosili o uwzględnienie powyższego zastrzeżenia.

Wskazać należy, że art. 9 ust. 3 ustawy nakazuje sądowi orzekającemu uwzględniać interesy wszystkich współtwórców. Sąd zważył, że zastrzeżenie takie w sposób właściwy zabezpieczy prawa uczestników jako współtwórców spornych utworów, będą bowiem mieć pewność, że ich utwory nie zostaną wykonane z stylistyce niezgodnej z pierwotnym założeniem, lecz w stylistyce oryginalnej. Odpadnie ponadto obawa użycia ich w kontekście politycznym, czy reklamowym. Powyższe nie zmienia faktu, iż możliwe są zmiany aranżacyjne utworów (np. odświeżenie ich wersji), z zachowaniem jednak oryginalnej stylistyki.

Przechodząc do kwestii wynagrodzenia, powołać należy treść art. 17 ustawy, która przewiduje, że jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, twórcy przysługuje wyłączne prawo do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu.

Wynagrodzenie może być określone poprzez odwołanie się do kwot obliczanych procentowo w oparciu o wyniki sprzedaży, tak jak w przypadku opłat określonych w art. 20 ust. 2, 3 i 4 oraz w art. 20¹ ust. 1 PrAut. Może być również proporcjonalne (art. 70 ust. 2¹ pkt 1 PrAut), stosowne (art. 70 ust. 2¹ pkt 3 i 4 PrAut). Może być ustalane ryczałtowo (art. 70 ust. 4 PrAut) albo uwzględniać wysokość wpływów osiąganych z korzystania z utworów i przedmiotów praw pokrewnych, a także charakter i zakres korzystania z tych utworów i przedmiotów praw pokrewnych (art. 110 PrAut). W przypadku rażącej dysproporcji między wynagrodzeniem twórcy a korzyściami nabywcy autorskich praw majątkowych lub licencjodawcy, możliwe jest nawet zażądanie stosownego podwyższenia wynagrodzenia (art. 44 PrAut) (P. Ślęzak, Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, Warszawa 2017, Sip Legalis).

W sprawie uczestnicy zarzucali, że nie jest wiadomym ile będzie wynosiło wynagrodzenie należne uczestnikom z tytułu publicznego wykonania przez wnioskodawców utworów objętych wnioskiem.

Rzeczywiście żadne konkretne kwoty nie zostały wskazane we wniosku i rzecz jasna, wskazane być nie mogły. Nie należy zapominać, iż to, jakie kwoty zostaną zaproponowane zespołowi za zorganizowanie ich koncertu podyktowane jest wieloma czynnikami jak chociażby charakterem imprezy - czy jest to impreza plenerowa czy zamknięta dla wąskiego grona wyselekcjonowanych odbiorców, czy nawet może być to wykonanie na cele charytatywne. Niewątpliwie proponowane artystom gaże za koncerty są związane nawet z modą na konkretny zespół, a ta, jak wiadomo przemija i może być chwilowa. Może się więc zdarzyć, że za jeden koncert zespół wnioskodawców otrzyma wysokie wynagrodzenie, a inny zorganizowany w innych warunkach, przyniesie niewspółmiernie niższy dochód, lub nawet może nie przynieść go wcale (w przypadku koncertów charytatywnych). Zdaniem Sądu wskazanie w sentencji sztywnej kwoty wynagrodzenia należnego uczestnikom, odbyłoby się ze szkodą dla nich. Z oczywistych bowiem względów Sąd przyjąłby zapewne wartości uśrednione, przybliżone, które mogłyby się okazać niewspółmierne do rzeczywiście uzyskiwanych wpływów z koncertów. Sąd uznał więc, iż zawarcie w sentencji postanowienia klauzuli "stosownego wynagrodzenia", z pewnością bardziej adekwatnie będzie chroniło interesy uczestników do otrzymania należnego im wynagrodzenia z tytułu publicznego wykonania przez wnioskodawców wymienionych utworów słowno-muzycznych.

Jeżeli chodzi o sposób rozliczeń, Sąd uznał, iż ten zaproponowany przez wnioskodawców (w terminach półrocznych: do dnia 30 kwietnia każdego roku za II półrocze roku poprzedniego i do dnia 31 października każdego roku za I półrocze roku bieżącego), będzie odpowiedni. Z jednej strony nie naraża on wnioskodawców na częstą potrzebę dokonywania rozliczeń z uczestnikami, z drugiej zaś gwarantuje uczestnikom, że co pół roku będą otrzymywać skumulowane wpływy środków.

Z tych wszystkich względów, Sąd orzekł jak w pkt III postanowienia.

Zważywszy, iż jedyne pole eksploatacji, co do którego uczestnik M. K. (1) złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o zarządzanie autorskimi prawami majątkowymi wobec (...), było pole eksploatacji wykonania publiczne, a zakresem przedmiotowym wniosku wnioskodawcy objęli żądanie zezwolenia wnioskodawcom jako współautorom na wykonywanie autorskich praw majątkowych do całości każdego ze spornych utworów, Sąd, mając na względzie zakres wypowiedzenia, ograniczył to uprawnienie do faktycznego pola, którego dotyczyło wypowiedzenie, tj. do pola

wykonania publiczne. Stąd też w punkcie I sentencji postanowienia zezwolono wnioskodawcom jako współautorom na samodzielne wykonywanie autorskich praw majątkowych na polu eksploatacji - wykonania publiczne, do całości spornych utworów (pkt I), w pozostałym zakresie wniosek oddalając (pkt IV).

Reguła rozliczenia kosztów postępowania nieprocesowego została zawarta w treści art. 520 k.p.c., który w § 1 stanowi, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (§ 2).

Jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie (§ 3).

Sprzeczność interesów uczestników postępowania nieprocesowego zachodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie korzystne dla jednego (lub tylko niektórych) z nich będzie ze swej istoty niekorzystne dla pozostałych. Ustalenie sprzeczności interesów jest możliwe na podstawie składanych przez nich oświadczeń i stanowisk w sprawie. Zauważa się, że taka sytuacja jest niejako zbliżona do reguł rozliczeń kosztów w postępowaniu procesowym, jeśli istnieją przynajmniej dwa sprzeczne stanowiska w sprawie. W takim wypadku Sąd może odstąpić od ogólnej reguły rozstrzygania, że koszty postępowania ponosi każdy uczestnik we własnym zakresie i orzec o obciążeniu tymi kosztami uczestnika „przegrywającego”, którego żądania nie zostały uwzględnione na rzecz „wygrywającego”. Stanowisko takie zaprezentował Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 05 grudnia 2012 r. w sprawie I CZ 148/12 (LEX nr 13480880), wskazując, że „sprzeczność interesów pomiędzy uczestnikami, w rozumieniu art. 520 § 2 i 3 k.p.c., występuje wtedy, gdy postanowienie kończące postępowanie w sprawie wywiera wpływ dla jednych zainteresowanych na zwiększenie, a dla innych na zmniejszenie ich praw”.

Niewątpliwie interesy wnioskodawców i uczestników były w sprawie sprzeczne (ostatecznie uczestnik J. P. (1) nie negocjował wniosku), stąd też zasadnym było obciążenie uczestników M. K. (1) i D. K. solidarnie kosztami postępowania poniesionymi solidarnie przez A. K. (1) oraz P. K. (1). Na koszty te składał się koszt opłat skarbowych od pełnomocnictw w kwocie 34 zł (k. 14; k. 16), koszt opłaty od wniosku w kwocie 100 zł (k. 31) oraz koszt zastępstwa prawnego ustalony na podstawie § 5 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j.) w stawce 480 zł (stawka ta zachowywała aktualność na datę wniesienia wniosku, 16.02.2016 r.) (pkt V).

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji postanowienia.---

/-/ SSO Mariusz Solka

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)